

af Konkurrencen ligeledes maatte bære den, saa der altsaa for saa vidt ikke var nogen større Ulempe ved at skride til den da foreslaaede Forhøjelse, idet den altsaa ikke vilde ramme Publikum. Det er for Resten et Eksempel paa den sædvanlige eller ikke usædvanlige Kortsynethed hos Lovgiverne; thi det gik, som det altid gaar ved disse Lejligheder, at naar der er gaaet nogle Aar, bliver vedkommende ked af at spille ædel og siger: Herregud, lad mine Kunder hellere betale. Der blev altsaa vedtaget en saa betydelig Forøgelse af Skatten, at man gik op fra 7 til 9 Kr. pr. Td. Nu foreslaas der en Forhøjelse til 10 Kr. 25 Øre pr. Hektoliter, hvilket, som jeg tidligere har fremhævet, vil betyde en Forhøjelse af Prisen for den enkelte halve Bajer fra 11 til mindst 13 Øre, og naar i sin Tid en Forhøjelse fra 8 til 10 Øre drev Forbruget ned med næsten en Fjerdedel, kan man sige sig selv, at en ganske lignende eller snarere endnu større Nedgang vil blive Følgen af en Forhøjelse af Prisen fra 11 til 13 Øre, idet Øllet derigennem løftes op i et helt nyt Prisniveau.

Medens jeg er ved Ølskatten, vil jeg have Lov til at pege paa følgende Bestemmelse i Lovforslagets § 18: „For alle ikke med særlig Straf belagte Overtrædelser af Forskrifter i denne Lov eller af de Kontrolforanstaltninger, som yderligere maatte blive truffet af Toldbestyrelsen for at sikre Statskassen mod Besvigelser“ o.s.v., og i § 19, tredje Stykke, hentydes atter hertil, idet der tales om „Overtrædelse af denne Lov og de dertil sig sluttende Kontrolbestemmelser“. Der stilles altsaa nye Kontrolbestemmelser, nye generende Indgreb i Virksomheden i Udsigt, eller i alt Fald aabnes der — det er for øvrig allerede Tilfældet med den nu bestaaende Lovgivning — Adgang for den største Vilkaarlighed fra Skatteadministrationens Side. I Overensstemmelse med, hvad jeg sagde før, tror jeg, vi fra Lovgivningsmagtens Side bør være varsomme med at lægge større Myndighed end højest nødvendigt i Skatteautoriteternes Haand; vi have saamænd nok af generende Kontrol, der er ingen som helst Anledning til at give de erhvervsdrivende i Skatteautoriteternes Vold i større Omfang, end vi dette Øjeblik ere inde paa.

Dette fører mig naturligt til igen at sige et Par Ord om Lovforslaget om Cigaret-skatten, det usaligste af alle Forslagene. Denne Skat er, som jeg sagde før, ægte preussisk. Hvis den var lavet for at genere det størst mulige Antal Mennesker, hvis man havde spekuleret paa: Hvorledes kan

jeg lave en Skat, som ikke skal indbringe mange Penge — det drejer sig kun om 700,000 Kr., som man paa den simpleste Maade kunde have faaet ved Forhøjelse af Toldskatterne —, det kommer ikke an paa at faa videre af Penge, Penge er det mindste for mig; jeg kan nøjes med 700,000 Kr., men jeg vil have en Skat, som kan genere det størst mulige Antal Mennesker derved, at en Betjent hvert Øjeblik kan komme og rode og rage i deres Ting og midt under Juletravilheden kommandere alle Æsker ud af Vinduet og standse hele Forretningen, vilde Skatten se nøjagtigt saaledes ud, som den er foreslaaet af den højtærede Finansminister. Nu har det selvfølgelig ikke været Hensigten, det er blot den sædvanlige Dilettantisme fra Generaltolddirektoratets Side. Og naar det ganske naadigt blev sagt af Ordføreren for Regeringspartiet, det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen), at man var villig til at forhandle med de andre Partier om Enkelthederne, vil jeg dertil sige, at det ikke er nogen stor Indrømmelse, thi Enkelthederne blive vi nødsagede til at lave om paa. Der er virkelig saa mange fortvivlede Ting i disse Lovforslag, at man kan være vis paa, at det er umuligt at slippe igennem med dem i alle Enkeltheder. Det er klart, at man for Cigaret-skattens Vedkommende f. Eks. maa kunne nøjes med den Kontrol, som Toldvæsenet for Importens Vedkommende kan gennemføre ved Grænsen, og som man gennem Skattemyndighederne kan gennemføre ved selve Fabrikkerne. At det store Antal af handlende, Restauratører o.s.v. i alt Fald maa slippe for denne generende Kontrol, forekommer mig hævet over al Tvivl. For Ølskattens Vedkommende kan der ikke være Tale om at beholde en saadan Bestemmelse som den i § 2, at Tilvirkning af Øl, som holder mere end 6 Vægtprocent Alkohol, er forbudt. Det vil simpelt hen være det samme som at forbyde her i Landet at lave Øl, der kan konkurrere med fremmede Ølsorter, og det er der ikke mindste Anledning til. Ligeledes kan man ikke godt tvinge Ølbryggerne til at levere Undermaal. Det strider ganske mod almindelig hæderlig Købmandsbevidsthed. Det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) var inde derpaa, og jeg er ganske enig med ham i, at der maa gives et vist bestemt Spillerum.

Siden jeg taler om Spillerum, vil jeg med Hensyn til Lovforslaget om Beskatning af Spiritus sige, at der er Forholdet for Brændevinsbrændernes Vedkommende dette, at man ikke en Gang, saaledes som